

Kommunerne i disse Forholds Ordning, som Lovforslaget gaaer ud paa, meget fraraade, at man vil give Sagen saa store Dimensioner, som det ærede Medlem foreslog, nemlig helt at flaa Loven af 20de April 1888 ihjel, uden at sætte noget andet i Stedet.

Brockenhuus-Schack: Jeg ønsker gerne at fremsætte nogle Bemærkninger for at give min Anbefaling til dette Lovforslag. Jeg har lystet meget med de Forhold, der omhandles deri, og jeg kan ikke nægte, at efter min Erfaring er der ikke mange Love, der have fremkaldt saa mange Tvivl ved Udførelsen som Loven af 20de April 1888, og der foreligger nu en Mængde ministerielle Resolutioner, som ere afgivne i Sager, der ere indstillede til Ministeriets Afgørelse. Naar man vil se Ministerialtidenden efter, tror jeg, at man vil finde omtrent 40 Resolutioner for at afgøre Tvivl om denne Lov. Jeg finder det derfor forklarligt, naar ærede Medlemmer, der selv ere meget bestæftigede med kommunale Sager, have kunnet finde sig foranledigede til at indbringe et privat Lovforslag om denne Sag, hvorigennem de forsøge paa at klare de Tvivl, der hidtil have vist sig ved denne Lovs Gennemførelse og ogsaa samle Resultaterne af de forskellige Resolutioner, der ere afgivne i den Art Sager. Hvad Indholdet af det foreliggende Lovforslag angaar, forekommer det mig, at der er flere Bestemmelser deri, der ere særdeles hensigtsmæssige og heldige. Jeg skal navnlig fremhæve, at medens det tidligere var Barnefaderens Opholdskommune, der skulde forskudsvis udrede Bidraget til Barne moderen, bestemmes det her, at det er Barne moderens Opholdskommune, der forskudsvis skal udrede Bidraget. Derved vil der blive forhindret meget unyttigt Skriveri, idet det vil være meget lettere straks at henvende sig til Barne moderens Opholdskommune, og Sagen saa kan blive afgjort der, i Stedet for at der skal korresponderes med Barne faderens Opholdskommune. Dernæst er der den Bestemmelse, at saafremt Barnets Fader opholder sig i Udlandet, kommer Loven ikke til Anvendelse. Herom har der hidtil været megen Strid. Ebgneraadene have forlangt, at der skulde tilvejebringes Bevættelse for Barnefaderen, der er i Amerika eller andre Steder i Udlandet. Der er affagt en Over-

retsbom, men saa vidt jeg ved endnu ikke nogen Højesteretsdom i den Henseende, men i alt Fald vil det være heldigt, at dette Spørgsmaal bliver afgjort, navnlig som her derhen, at naar Barnefaderen opholder sig i Udlandet, kan Barne moderen ikke saa Nytte af den Lov her gives. I det hele taget forekommer det mig, at Lovforslaget er affattet saaledes, at det er meget let at forstå. Ganske vist er der nogle enkelte Punkter, som jeg kunde ønske omredigerede, men dette kan opnaas derved, at man mellem første og anden Behandling stiller Ændringsforslag derom, selv om der ikke kommer Udvalg, som det lader til, at de ærede Forslagsstillere ikke ønske, og som ogsaa den højtærede Justitsminister siger, at han ikke bryder sig om, idet han mener at kunne stille de Ændringsforslag, han ønsker for nødvendige. Den højtærede Justitsminister har gjort opmærksom paa en tilsvarende Modstrid mellem § 4 andet og tredje Stykke. I tredje Stykke staar der nemlig: „Skulde Barnefaderen være død eller have forladt Landet, forholdes der med det af vedkommende Kommune forskudsvis udrede Bidrag efter Reglerne i nye nævnte Lovs § 27.“ Jeg maa sige, at jeg ikke tvivler paa, at der kun er en tilsvarende Modstrid. Da jeg første Gang læste Lovforslaget, var det mig heller ikke ganske klart, men efter at jeg har hørt den højtærede Justitsminister, er det gaaet op for mig, at det nok kan gaa, som det er affattet. Paa den anden Side kan jeg dog ikke nægte, at jeg kunde ønske, at der kom en Redaktion, hvorfra det tydeligere fremgik, hvad det er, man vil, og jeg har da tænkt mig, at det sidste Punktum i tredje Stykke af § 4 kunde affattes saaledes: „Saafremt Opholdskommunen har udbetalt Bidraget til Barnets Moder, og det senere maatte vise sig, at Barnefaderen paa den Tid, da Bidraget blev udbetalt, enten var død eller opholdt sig i Udlandet, forholdes der med dette saaledes forskudsvis udrede Bidrag efter Reglerne i Fattiglovens § 27.“ Jeg tror, at det vil være i Overensstemmelse med de ærede Forslagsstilleres Mening, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at det ærede Ting vil gaa ind derpaa, og man derved vilde vinde nogen Klarhed. Som det nylig oplæste sidste Punktum af tredje Stykke i § 4 er affattet, maa Barne-